

Voorzitter,

De titel van dit wetsvoorstel “Wet elektronisch gegevensuitwisseling in de zorg” is enigszins misleidend.

Het doet namelijk vermoeden dat er een nieuwe grondslag komt om medische gegevens uit te wisselen tussen zorgverleners, maar niets is minder waar.

Deze wet zegt alleen: “als een gegevensuitwisseling plaatsvindt die onder deze wet valt dan moet die digitaal worden uitgevoerd”.

Echter het meest bizarre is dat het grote publiek er reeds van overtuigd is dat al lang goede digitale gegevensuitwisseling tussen zorgverleners plaatsvindt.

Maar niets is minder waar, patiënten vertrouwen op een gegevensuitwisseling die helemaal niet bestaat. De patiënt ziet de huisarts of specialist informatie intypen in de computer en gaan er dan van uit dat daarmee alle betrokken zorgverleners ook op de hoogte zijn.

Maar zo werkt het dus niet. Laat ik dit schetsen met een zeer recent praktijkvoorbeeld.

Voorzitter,

Mijn echtgenoot zit in een zorginstelling en heeft o.a. beginnende dementie. Daarom heeft hij aan elk denkbare zorginstantie inmiddels toestemming gegeven voor medische gegevensuitwisseling.

Onlangs kwam hij ten val en werd met een hevig bloedende hoofdwond naar het ziekenhuis vervoerd. Ik kom aan bij de Spoedeisende hulp en meteen wordt een spervuur van vragen op mij afgevuurd. Over medicatie de dosering, zijn ziektebeeld, allergieën. Door alle stress weet ik het niet meer precies.

Ik zeg: “mijn man is in dit ziekenhuis onder behandeling bij die en die neuroloog dus kijk dan in het systeem”.

De verpleger draait zich naar me om, kijkt mij even mee warrig aan, er valt een stilte en de vragenronde wordt hervat.

Voorzitter, dit overkwam mij terwijl ik eens niet behoort tot een kwetsbare groep en toch redelijk mondig ben.

Maar ik voelde me in die situatie gewoon een onnozel kind dat volledig vertrouwde op de kennisuitwisseling in de zorg en ik was ervan overtuigd dat ze op de spoedeisende hulp in één oogopslag alle relevante medische gegevens van mijn man zouden zien.

En dan vraag ik me af, Voorzitter, hoe moet zo'n gebeurtenis wel niet zijn voor de minder redzamen in onze samenleving? Hoe verward en verloren moeten die zich wel niet voelen?

Tijdens de deskundigenbijeenkomst zo'n twee jaar geleden zei mevrouw Veldman het al: "we hebben een systeem gecreëerd wat de meest kwetsbaren, zo'n 45% van de Nederlanders, tegenwerkt.

Voorzitter, terug naar het wetsvoorstel.

Dat deze minister een zeer toekomst gerichte persoon is wist ik al, maar dat hij zijn Memorie van Antwoord dateert op 25 januari 2025 is wel een hele grote stap.

Natuurlijk is dit een kennelijke verschrijving. Ik hoop echter van ganser harte dat zijn Ministerie in 2025 de meest noodzakelijke gegevensuitwisseling tussen zorgaanbieders dan heeft volbracht.

De Minister zegt in de Memorie dat na aanneming van voorliggend wetsvoorstel hij met een Meerjarenagenda Wegiz komt om, ik citeer:

"mogelijk te komen tot een wettelijke verplichting voor het elektronisch uitwisselen van gegevens door zorgaanbieders". Waarom *"dit mogelijk te komen"*?

Dit moet gewoon een wettelijke verplichting worden! Kan de Minister mijn fractie verzekeren dat hij deze verplichting wettelijk gaat verankeren, en zo ja waarom zou dit nog jaren moeten duren?

Graag hoor ik een duidelijk tijdspad in plaats van de zinssnede *"de komende jaren"*. Ook verneemt mijn fractie graag wanneer de kwaliteitsstandaard die wordt opgesteld door het Zorginstituut Nederland gereed is.

Het gaat daarbij om een kwalificatie omtrent welke informatie moet worden uitgewisseld. Maar als al ik de stappen lees die de Minister nog moet zetten zinkt de moed mij in mijn schoenen. Zoals bijvoorbeeld voor de verpleegkundige overdracht, die nog onderzocht moet worden.

Voor de medicatieoverdracht noemt de minister als datum 1 januari 2024 en voor overdracht patiëntengegevens tussen instellingen waar medisch specialistische zorg wordt verleend zou dat 1 januari 2025 zijn. Zijn dat harde data, zo vraag ik de minister.

Voorzitter,

Zowel in de deskundigenbijeenkomst als in het mondeling gesprek met de Minister hebben we het gehad over omzetting van het huidige opt-in systeem naar een opt-out systeem. Bij dit laatste wordt iedereen geacht toestemming te geven voor gegevensuitwisseling tenzij je aangeeft dat niet te willen. Dit is dus analoog aan de donorregistratie.

Ik citeer de minister: *“we moeten er op de een of andere manier voor zorgen dat er zo’n opt-out systeem in de acute zorg komt”*.

Wat 50PLUS betreft ligt daar zeker de prioriteit maar wat is er mis om dit opt-out systeem voor alle relevante medische gegevens door te voeren ?

Uit het onderzoek van de Patiëntenfederatie bleek dat 73% tot 93% van de patiënten gegevensuitwisseling uiterst belangrijk vindt.

Goede gegevensuitwisseling is essentieel voor de kwaliteit van zorg, het draagt bij aan de continuïteit van zorg, verbetert de kwaliteit van leven en is kostenbesparend omdat onnodige en tijdrovende handelingen afnemen.

Kan de Minister mijn fractie de toezegging doen dat hij gehoor geeft aan de overgrote meerderheid van patiënten die achter een opt-out systeem staat door de mogelijkheid te onderzoeken om dit realiseren?

Want zoals ik het begrepen vormen de AVG en het medisch beroepsgeheim geen onoverkomelijk beletsel voor zo’n omzetting.

Wij kijken uit naar de beantwoording en zullen voor dit wetsvoorstel stemmen,

